

UN PROFET CA MOISE

Pace vouă și bine ați venit la serviciul de astăzi. Știu că felul în care îmi prezint predica este puțin diferit de felul celorlalți, însă fac aceasta fiindcă vreau să vă țin conectați și în subiect. Așadar, vă rog să fiți atenți, iar dacă pierdeți ceva din ceea ce voi spune, mergeți înapoi la înregistrare și ascultați încă o dată.

Pentru mine este o mare onoare și un privilegiu să fiu un slujitor al Celui Preaînalt și să pot veni în casele voastre ca să vă predic Cuvântul Său.

Subiectul meu din această zi este: „**Un profet ca Moise!**”

Motivul pentru care am ales să vorbesc despre subiectul acesta este că fiind un învățător al Torei, după ce am aflat și Mesajul Învățătorului nostru Mesia, mulți evrei mi-au adresat următoarea întrebare: „Ieshuah Mesia este Profetul așteptat? Este El Profetul pe care-L așteaptă iudaismul tradiționalist?”

De curând, un iudeu tradiționalist m-a provocat să dovedesc că Ieshuah este un Profet ca Moise, iar astăzi vreau să fac aceasta.

Ceea ce vom face în continuare este să dovedim aceasta mergând pe principiul tiparelor, al tipologiilor sau simbolurilor. Când spun aceasta, mă gândesc la faptul că, de exemplu, povestea lui Isaac este o preumbrire a lui Mesia; povestea lui Iacov îl preumbrește pe Mesia; povestea lui Iosif îl preumbrește pe Mesia ca Răscumpărător; povestea lui Avraam îl preumbrește pe Mesia, arătându-ne cum va face El răscumpărarea ființei umane.

Așadar, vreau să înțelegeți că voi intra în acest subiect folosindu-mă de simboluri.

Motivul pentru care evreii nu cred în Ieshuah, este că noi îi învățăm pe oameni unele lucruri care sunt împotriva Cuvântului. Astfel, dacă vrem să-L prezentăm pe Mesia ca Răscumpărătorul și Salvatorul nostru, trebuie să-L prezentăm în așa fel încât frații noștri evrei să poată înțelege.

Vreau să spun încă o dată, că noi nu încercăm să-i convertim pe evrei la creștinism, dar ei trebuie să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu și să se pocăiască așa cum trebuie s-o facă și creștinismul. Dar, ca să le putem transmite Mesajul răscumpărării și pentru ca ei să poată vedea că Ieshuah este cu adevărat Profetul din Deuteronom, că El este cu adevărat Mesia, mai întâi trebuie să

răspundem la câteva întrebări ridicate de ei.

- - Vom începe cu Luca 24.27 unde scrie:

„Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcut, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.”

Prima întrebare care se ridică este: „Ieshuah este într-adevăr Mesia?”

Din versetul pe care tocmai l-am citit, iese la suprafață un lucru foarte important și anume, că Ieshuah a început de la Moise și de la proroci și le-a tălmăcit celor doi ucenici, tot ce era scris cu privire la El, adică la Mesia. Dar, vă rog să vă amintiți că atunci când a fost Mesia pe pământ, nu exista Noul Testament; nici când erau pe pământ Petru, Pavel, Iacov și ceilalți apostoli, nu exista Noul Testament, ceea ce înseamnă că ei mergeau prin sinagogi și-L predicau pe Mesia din suluri, din Scripturi, adică din Vechiul Testament.

Atunci ce îmi spune mie acest verset? Acest verset îmi spune că dacă Îl cunosc cu adevărat pe Mesia, trebuie să pot face și eu ceea ce au făcut Pavel, Petru, Iacov, Ioan și toți ceilalți apostoli, adică să deschid Scripturile și să-L vestesc pe Mesia din Vechiul Testament.

În cartea Faptelor scrie că atunci când Pavel intra în sinagogi, de exemplu când a mers la cei din Berea, el deschidea Scripturile, sulurile, și dovedea că Isus este Mesia cel așteptat. Putem face și noi aceasta? Putem merge în fața unui rabin și să-i dovedim din suluri că Ieshuah este Mesia, fără să cităm Isaia 53?

Știați că profetul Iona este un simbol al lui Mesia? Știați că atunci când a făcut referire la moartea și învierea Sa, Isus a spus că va sta în mormânt trei zile și trei nopți, așa cum a stat Iona trei zile și trei nopți în pântecul chitului? Este interesat, iar rabinii știu aceasta.

Să mergem mai departe.

- - În Luca 24.44-45 scrie:

„Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris **despre Mine** în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.”

Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.”

Se spune că în Vechiul Testament există trei sute de profeții referitoare la Mesia, dar dacă mergem mai adânc, vom vedea că de fapt sunt mai multe. Dacă vom merge adânc în Scripturi, vom vedea că există mai multe taine despre care oamenii nu predică niciodată.

Așadar, astăzi vom dovedi că Ieshuah este Profetul despre care a vorbit Moise, iar pentru aceasta vom studia cu atenție anumite texte, deoarece Ieshuah a trebuit să spună anumite cuvinte care să fie niște indicii ajutătoare care să ne arate că El este Profetul.

Întrebarea care se ridică este: De ce evreii nu cred că Ieshuah este Profetul trimis de IahVeh?

Vă reamintesc că astăzi nu vom vorbi despre El ca Mare Preot, ca Împărat, ca Mielul de Paști, nu ne vom referi la niciunul din aceste atribute ale Sale, ci vom vorbi numai despre El ca Profet. Ceea ce trebuie să dovedim este că dacă Ieshuah este Profetul despre care vorbește Moise, atunci El trebuie să fie în totul ca Moise, iar pentru aceasta vom lua viața lui Moise și viața lui Ieshuah, le vom pune față în față și vom vedea dacă se suprapun sau nu. Dacă nu se aseamănă, înseamnă că Ieshuah nu este Profetul făgăduit despre care a vorbit Moise și ca urmare, nu poate fi Mesia.

- - Potrivit învățaturii ebraice, Moise este etalonul prin care este verificat fiecare profet, ceea ce înseamnă că și Profetul trimis de IahVeh trebuie să fie ca Moise.

Astfel, în Deuteronom 18.18-20, avem o profeție care este citată de fiecare rabin:

„Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.

Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.

Dar prorocul care va avea îndrăzneala să spună în Numele Meu un cuvânt pe care nu-i voi porunci să-l spună sau care va vorbi în numele altor dumnezei, prorocul acela să fie pedepsit cu moartea.”

Așadar, orice proroc care se ridică și spune că El este Mesia, trebuie să corespundă cu versetele de aici sau este un mincinos.

„...un proroc ca tine.” Aici, Dumnezeu, Cel care a rostit aceste cuvinte, îi spune lui Moise că Profetul acela trebuie să fie ca el.

Ceea ce este interesant aici, este că după verbul: „va spune את”: „...cuvintele Mele pe care le va spune את ...”, din versetul 18, vom găsi două litere evreiești care au un înțeles de sine stătător. Este vorba de simbolul „Aleph-Tav את”, sau „Alfa și Omega”, cum îl regăsim tradus în Noul Testament. Acesta este unul din cele șase sute unsprezece locuri din Tora, în care aceste două litere (את) au un înțeles de sine stătător. De ce? Pentru că ele reprezintă un indicator spre un subiect. În gramatica limbii ebraice, ele ne îndreaptă atenția spre următorul cuvânt.

Așadar, aceste două litere (et) sau „Aleph-Tav” (את) apar în anumite locuri din Tora, dar nu au fost traduse în nici o altă limbă din lume. Aceste două litere care au fost puse aici, ne indică faptul că Profetul care va vorbi cuvintele lui IaHVeH este de fapt „Aleph-Tav”, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul.

- - Aici, vreau să vă spun ceva, vouă, creștinilor, și vă rog să nu mi-o luați în nume de rău deoarece știu că intențiile voastre sunt bune, însă vă vorbesc din perspectiva unui evreu: din păcate, astăzi voi nu aveți înțelegerea adevărată pentru a le arăta evreilor, Cine este Mesia, prin faptele voastre. Noi, evreii, avem tradiții moștenite, și aici este problema.

Interesant este faptul că în Deuteronom 13.1-2, scrie:

„Dacă se va ridica în mijlocul tău un proroc sau un visător de vise care-ți va vesti un semn sau o minune

și se va împlini semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicând: „Haidem după alți dumnezei - dumnezei pe care tu nu-i cunoști - și să le slujim!...”

Așadar, dacă voi, creștinilor, Îl vestiți pe Mesia, dar sărbătoriți niște sărbători care nu au fost rânduite de Dumnezeu: Crăciunul, Paștele, cum le sărbătoriți voi, etc., despre care Biblia nu spune nimic, evreii se vor uita la voi și vor spune că prin faptele voastre le dovedeți că Mesia pe care Îl slujiți, nu este Mesia pe care Îl așteaptă ei.

În versetul 3 scrie:

„...să n-ascuți cuvintele aceluia proroc sau visător de vise, căci Domnul, Dumnezeul

vostru, vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.”

Înțelegeți ce vreau să spun? Dacă mergeți în Israel, dar prin viața și faptele voastre nu puteți dovedi că Mesia pe care Îl slujiți voi este Mesia pe care Îl așteptăm noi, atunci noi, ca evrei nici nu ne vom uita la voi. De ce? Pentru că Cuvântul Domnului impune un stil de viață, adică nu se rezumă numai la a spune: „Îl iubim pe Domnul!”, ci trebuie să umblați în Cuvântul Său, adică să trăiți, să faceți ceea ce spune El, fiindcă aceasta ne va arăta dacă umblați cu adevărat în ascultare și în credință.

Așadar, Ieshuah este sau nu este Profetul trimis de IaHVeH?

Pentru aceasta, trebuie să cercetăm Scripturile și să dovedim că Ieshuah este Mesia (Unsul), adică un Profet ca Moise.

■ - Vom merge mai întâi în Ioan 12.49, unde scrie:

„Căci Eu n-am vorbit de la Mine Însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El Însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc.”

Din textul acesta așa vrea să subliniez cuvintele: *„Tatăl, care M-a trimis...”*

Vă amintiți ce am citit în Deuteronom 18.18? Că Tatăl, IaHVeH, Îl va trimite pe acest Profet care va fi ca Moise.

Tot în Deuteronom 18.18 scrie că Profetul trimis de Tatăl va vorbi Cuvintele Tatălui, iar ceea ce spune Ieshuah în Ioan 12.49: *„...El Însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc.”*, se suprapune perfect peste cuvintele din Deuteronom 18.18: *„...voi pune cuvintele Mele în gura lui și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.”* Amin.

■ - Acum vom merge în Ioan 5.23-24, unde scrie:

„...pentru ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimis.”

Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

Vedeți? Aceste cuvinte le găsim în toate Scripturile. El era Cuvântul Domnului

trimis de Tatăl pentru a aduce, a învăța Vestea cea bună a Evangheliei.

■ - Să mergem mai departe în Ioan 5.30:

„Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.”

Din nou expresia: „Sheliah”, sau: „care M-a trimis” rămâne importantă în Noul Testament.

■ - În versetul 36 scrie:

„Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan, căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.”

■ - În Ioan 7.16 scrie:

„Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.”

Aceste cuvinte sunt o mare provocare, deoarece prin ele, Ieshuah spune de fapt că dacă ceea ce spune El nu se aliniază în totul cu Scripturile, înseamnă că nu a fost trimis de Tatăl. Acestea sunt unele dintre lucrurile care ne permit să ajungem la o înțelegere mai adâncă a Torei și a profeților.

- - Acum, vom merge mai departe și vom vedea felul în care simbolizează viața lui Moise, prima și a doua venire a lui Mesia:

- Moise s-a descoperit în fața fraților săi, dar prima dată a fost respins de ei. Când a venit însă a doua oară, s-a înfățișat înaintea lor cu putere și în Numele lui IaHVeH, ca Izbăvitor al lui Israel.

- Când S-a descoperit pentru prima dată în fața fraților Săi, Isus a fost respins de ei, dar când Se va arăta a doua oară, El va veni în Numele lui IaHVeH, ca Răscumpărător al lui Israel.

Așadar, Moise s-a descoperit înaintea fraților săi, dar a fost respins și astfel a mers în pustie, iar patruzeci de ani mai târziu s-a întors ca izbăvitor al lor și i-a scos pe copiii lui Israel din robia egipteană.

Ø – Unul dintre comentariile din „Midrash Rabbah” care este un comentariu rabinic, ne oferă o observație cu privire la Moise și la Mesia. Iată ce scrie acolo:

„Iubitul meu mi-a vorbit și mi-a spus: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău.” (Exod 20.2). O altă interpretare a acestui text este: „Preaiubitul meu seamănă cu o căprioară”. (Cântarea cântărilor 2.9).

Aici, rabinii au adus o interpretare despre rolul lui Mesia și care este legătura dintre El și Moise. Astfel, rabinul Isaac a spus:

„Israelul l-a spus Celui sfânt: „Binecuvântat să fie El, Stăpânul Universului. Tu ai spus că prima dată vei veni la noi ca o căprioară care apare și apoi dispăre: „Preaiubitul meu seamănă cu o căprioară”. La fel a apărut și a dispărut și primul izbăvitor.”

Vedeți legătura pe care au făcut-o rabinii între Moise, care a apărut și apoi a dispărut asemenea unei „căprioare”, și Mesia, care va apărea și apoi va dispărea?

Nu s-a întâmplat exact așa? Isus a venit la prima Sa venire, dar apoi a dispărut și noi nu l-am mai văzut timp de două mii de ani.

Ø – Aș vrea să vă mai împărtășesc ceva ce se regăsește în scrierile de la Marea Moartă:

„Cât despre lucrările făcute de Domnul nostru, care este Mesia, când va veni El va vindeca bolnavii, va învia morții și va aduce vestea bună celor sărmani.”

Este interesant, nu-i așa? Aceste suluri au fost scrise înainte de venirea lui Mesia și vestesc ce va face El când va veni: va învia morții, va vindeca bolnavii și va aduce Vestea bună.

Aceasta este ceea ce ne spun manuscrisele de la Marea Moartă și este exact ceea ce a făcut Ieshuah la prima Sa venire. Astfel, ele sunt un martor al lucrărilor pe care le-a făcut Mesia. Dacă lucrările făcute de Mesia nu s-ar alinia cu ceea ce este scris în Scripturi și cu dovezile din primul secol, aceasta ar dovedi că El nu este Mesia, dar ele dovedesc că El este Mesia!

Ø – Un alt paragraf pe care-l regăsim în Midrash este:

„Așa cum s-a întâmplat cu primul izbăvitor, Moise, așa va fi și cu cel din urmă,

Mesia: așa cum primul izbăvitor s-a descoperit mai întâi iudeilor și apoi s-a retras, la fel este și cu Cel de-al doilea Izbăvitor, cu Mesia: El Se va descoperi israeliților, după care Se va retrage pentru un timp.”

Pentru mine, această afirmație este uimitoare. Este uimitor să vezi că în Midrash există o asemenea mărturie în care Mesia este comparat cu Moise.

Nădăjduiesc că cele relatate până acum v-au stârnit atenția, deoarece în continuare vom intra în alte lucruri minunate și vom compara viața lui Moise cu viața lui Isus. Aceasta este dovada de care avem nevoie pentru a le arăta fraților noștri evrei că noi Îl slujim pe adevăratul Mesia.

Aș vrea să vă spun ceva: Iudaismul modern nu-L vede pe Ieshuah așa cum Îl vedem noi: ca Mesia, Unsul lui IaHVeH, Profetul făgăduit. De ce aceasta? Pentru că, din păcate, noi provenim dintr-un sistem care a moștenit o mulțime de minciuni, așa cum scrie în Jeremia 16.14-21:

„De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: «Viu este Domnul, care a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel!»

Ci se va zice: «Viu este Domnul, care a scos pe copiii lui Israel din țara de la miazănoapte și din toate țările unde-i izgonise!» Căci îi voi aduce înapoi în țara lor, pe care o dădusem părinților lor.

Iată, trimit o mulțime de pescari, zice Domnul, și-i vor pescui, și, după aceea, voi trimite o mulțime de vânători și-i vor vâna pe toți munții și pe toate dealurile și în crăpăturile stâncilor.

Căci ochii Mei sunt cu luare-aminte la toate căile lor; ele nu sunt ascunse înaintea Feței Mele și nelegiuirea lor nu este ascunsă de privirile Mele.

De aceea le voi răsplăti mai întâi îndoit nelegiuirea și păcatul lor, pentru că Mi-au spurcat țara, pentru că Mi-au umplut moștenirea cu trupurile moarte ale jertfelor aduse idolilor lor și cu urâciunile lor.”

„Doamne, tăria, cetățuia și scăparea mea în ziua necazului! Neamurile vor veni la Tine de la marginile pământului și vor zice: „Părinții noștri n-au moștenit decât minciună, idoli deșerți, care nu sunt de niciun ajutor!”

Cum poate omul să-și facă dumnezei care nu sunt dumnezei?

De aceea iată că le arăt de data aceasta și-i fac să știe puterea și tăria Mea, și vor cunoaște că Numele Meu este Domnul.”

Textul acesta este în legătură cu timpul sfârșitului și ne spune că dacă nu-L cunoaștem pe Mesia, vom moșteni numai minciuni. Astfel, voi trebuie să înțelegeți că noi suntem generația în care sunt descoperite toate lucrurile, generația în care este scos la iveală Adevărul. Noi suntem o generație privilegiată pentru că aveam oportunitatea să trăim restituirea și să ne întoarcem la sfințenia Domnului prin folosirea Scripturilor în contextul corect și prin întoarcerea noastră la ascultarea de Dumnezeu, prin Isus Mesia, Fiul Său.

În continuare vom privi câteva simboluri sau umbre:

Ø - Moise și Isus au dat poporului Pâinea venită din cer.

- Să mergem mai întâi în Exod 16.4, unde scrie:

„Domnul a zis lui Moise: „iată că voi face să vă plouă pâine din ceruri. Poporul va ieși afară și va strânge cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare și să văd dacă va umbla sau nu după Legea Mea.”

- În Ioan 6.33, citim următoarele despre Ieshuah:

„...căci Pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer și dă lumii viața.”

Nu este aceasta o paralelă interesantă?

Să citim mai departe:

„Doamne”, I-au zis ei, „dă-ne totdeauna această pâine.”

Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată și cine crede în Mine nu va înseta niciodată.” (v. 34-35).

După cum putem vedea din cele citite în Exod, Moise s-a rugat lui Iahveh și El a dat copiilor lui Israel pâine din cer; iar în Ioan 6 vedem că Isus Hrana mulțimile. Aici, vedem că El le-a dat atât o hrană firească, prin faptul că a înmulțit cele două pâini și cei cinci pești, cât și o Hrană duhovnicească prin faptul că El era Pâinea Vieții, adică, Cuvântul făcut trup.

Ø - Mama lui Moise și mama lui Isus aveau aceeași condiție socială.

- Astfel, mama lui Moise se afla sub asuprirea egipteană, iar Maria era sub asuprirea romană. Ce ne spune aceasta? Că atât în povestea lui Moise, cât și în cea a lui Isus avem aceeași secvență: mama lui Moise se afla sub asuprirea egipteană, iar Maria era sub asuprirea romană.

- O altă paralelă pe care o puteți observa dacă citiți Scripturile, este că la nașterea lui Moise, Faraon a poruncit uciderea tuturor copiilor de parte bărbătească, dar Moise a fost salvat:

„Faraon a dat următoarea poruncă la tot poporul lui: „Să aruncați în râu pe orice băiat care se va naște și să lăsați pe toate fetele să trăiască.” (Exod 1.22).

Iar la nașterea lui Isus, împăratul Irod a poruncit să fie uciși toți copiii de parte bărbătească sub doi ani, dar Isus a fost salvat:

„...Irod...s-a mâniat foarte tare și a trimis să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui.” (Matei 2.16).

Să mergem la o altă paralelă:

Ø - Atât Moise, cât și Isus, au părăsit Egiptul.

- Exod 2.15: *„Faraon a aflat ce se petrecuse și căuta să-l omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon și a locuit în țara Madian. A șezut lângă o fântână.”*

- Referitor la fuga lui Isus, în Matei 2.15 scrie:

„Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin prorocul care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”

- Ceea ce vreau să adaug aici, este că textul din Osea 11.1 s-a împlinit atât cu Moise, cât și cu semințiile lui Israel și cu Mesia:

„Când era tânăr Israel, îl iubeam și am chemat pe fiul Meu din Egipt.”

Ø - Urmează o altă paralelă interesantă:

- Moise și-a întâlnit soția la o fântână, și tot la fântână a întâlnit-o Isus pe samariteană, care potrivit spuselor rabinilor reprezintă cele zece seminții ale lui

Israel care au fost puse deoparte de Dumnezeu, conform Ieremia 3.8, din pricina idolatriei: „...M-am despărțit de necredincioasa Israel din pricina tuturor preacurviilor ei și i-am dat cartea ei de despărțire...”

Este o întâlnire interesantă: Moise a întâlnit-o pe Sefora la o fântână, iar Isus a întâlnit-o pe samariteană, care reprezintă cele zece seminții ale lui Israel, tot la o fântână.

Și Ezechiel vorbește despre cele două surori, una reprezentând-o pe Samaria, iar cealaltă pe Iuda.

Dar ceea ce este interesant este că Isus i-a pus femeii o întrebare: „Unde este bărbatul tău?”

Femeia l-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” (Ioan 4.16-18).

Dacă samariteana era un simbol al celor zece seminții ale lui Israel care au mers în partea de nord a împărăției, după moartea lui Solomon, și au fost tăiate sau despărțite de Dumnezeu fiindcă s-au amestecat cu neamurile, cine sunt cei cinci soți ai ei? Cei cinci soți au fost zeii egipteni, zeii babiloneani, zeii medo-persani, zeii asirienilor și zeii grecilor. Dar cine era bărbatul cu care trăia atunci și nu era bărbatul ei? Zeii romani.

Țineți minte că aici, Iuda și Israelul erau separate, iar Ieshuah trebuie să vină ca să le reunească și să restabilească legământul de căsătorie.

Să mergem mai departe:

Ø - Atât Moise, cât și Ieshuah, au fost scăpați de moarte.

- Exod 1.15-16: „Împăratul Egiptului a poruncit moașelor evreilor, numite una Șifra și cealaltă Pua,

și le-a zis: „Când veți împlini slujba de moașe pe lângă femeile evreilor și le veți vedea pe scaunul de naștere, dacă este băiat, să-l omorâți, iar dacă este fată, s-o lăsați să trăiască.”

- Iar în Matei 2.16 scrie:

„Atunci, Irod, când a văzut că fusese înșelat de magi, s-a mâniat foarte tare și a trimis să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea pe care o aflase întocmai de la magi.”

Ø - Moise a fost un prinț, dar a renunțat la poziția sa pentru a deveni un slujitor, iar Isus este Prințul cerului, dar a renunțat la poziția Sa și a luat chip de rob.

- Evrei 11.24-24: *„Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,*

ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.”

- Filipeni 2.6: *„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,*

ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.

La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

Aici avem o altă paralelă între Moise, care a renunțat la poziția de viitor Faraon pe care o avea la curtea lui Faraon, și Isus, care a fost gata să renunțe la slava Sa și să Se smerească spunând: „Vreau să fiu un Slujitor pentru binele poporului Meu.” Astfel, Noul Testament ne mărturisește că Moise a fost un slujitor, și că Isus a fost tot un Slujitor, iar Vechiul Testament întărește ceea ce relatează Noul Testament.

Ø - Atât Moise, cât și Isus au fost respinși de frații lor.

- În Exod 2.13-14 scrie:

„A ieșit și în ziua următoare și iată că doi evrei se certau. A zis celui ce n-avea dreptate: „Pentru ce lovești pe semenul tău?”

Și omul acela a răspuns: „Cine te-a pus pe tine mai-mare și judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă omori și pe mine cum ai omorât pe egipteanul acela?” Moise s-a temut și a zis: „Nu mai încapе îndoială că faptul este cunoscut.”

- În Matei 27.20-22 scrie:

„Preoții cei mai de seamă și bătrânii au înduplecat noroadele să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L omoare.

Dregătorul a luat cuvântul și le-a zis: „Pe care din amândoi voiți să vi-l slobozesc?” „Pe Baraba”, au răspuns ei.

Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care se numește Hristos?” „Să fie răstignit”, i-au răspuns cu toții.”

Așadar, atât Moise, cât și Isus, au fost respinși de frații lor, la îndemnul conducătorilor lor.

Ø - Moise și-a întins mâna peste Marea Roșie și aceasta s-a deschis, iar Isus și-a întins mâna peste marea înfuriată și valurile și vânturile s-au potolit.

- În Exod 14.21 scrie:

„Moise și-a întins mâna spre mare. Și Domnul a pus marea în mișcare printr-un vânt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat marea, și apele s-au despărțit în două.”

Noi vedem că lui Moise i s-a dat puterea să poruncească mării, iar aceasta i s-a supus pentru că el împlinea de fapt porunca lui IahveH. Astfel, a întins mâna dreaptă spre mare, iar aceasta s-a despărțit pentru ca el și frații lui să poată trece pe partea cealaltă.

- În Matei 8.26-27 scrie:

„El le-a zis: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Apoi S-a sculat, a certat vânturile și marea și s-a făcut o liniște mare.

Oamenii aceia se mirau și ziceau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?”

Gândiți-vă la reacția copiilor lui Israel când au văzut ce a făcut Moise, deoarece toți știau că Moise era slujitorul lui IahveH.

Prin felul în care a procedat, Isus le spunea oamenilor: „Eu sunt Profetul vestit de Moise și așteptat de popor. Eu sunt Cel ce vine în Numele Domnului!”

Astfel, până aici, putem spune fără nici un fel de reținere că Isus Se potrivește în

totul tiparului și că El este Cel despre care s-a spus în Deuteronom 18.18-20: „le voi ridica un Profet ca tine”.

Ø - Moise a prefăcut apele Nilului în sânge, iar Isus a prefăcut apa în vin.

- În Exod 7.16-17 scrie:

„...și să zici lui Faraon: „Domnul, Dumnezeul evreilor, m-a trimis la tine să-ți spun: „Lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească în pustie.” Dar iată că până acum n-ai ascultat.

Acum, așa vorbește Domnul: „Iată cum vei cunoaște că Eu sunt Domnul. Am să lovesc apele râului cu toiagul din mâna mea, și ele se vor preface în sânge.”

- În Ioan 2.7-9 citim:

„Isus le-a zis: „Umpleți vasele acestea cu apă.” Și le-au umplut până sus.

„Scoateți acum”, le-a zis El, „și aduceți nunului.” Și i-au adus.

Nunul, după ce a gustat apa făcută vin (el nu știa de unde vine vinul acesta, slugile însă, care scosese apă, știa), a chemat pe mire.”

Aici avem o paralelă între apă și vin. Astfel, vedem cum Moise a prefăcut apa în sânge, în timp ce Isus S-a dus la o nuntă și a prefăcut apa în vin. Puteți vedea paralelismul?

Ø - Atât Moise, cât și Isus au devenit o piatră de încercare.

- În Exod 10.7 scrie:

„Slujitorii lui Faraon i-au zis: „Până când are să fie omul acesta o pacoste pentru noi? Lasă pe oamenii aceștia să plece și să slujească Domnului, Dumnezeului lor. Tot nu vezi că piere Egiptul?”

Referitor la Isus, în 1Petru 2.8 scrie:

„...o piatră de poticnire și o stâncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduiți.”

De aici, putem vedea neascultarea și cărtirea copiilor lui Israel. Moise a devenit o piatră de poticnire din cauză că fusese plecat timp de patruzeci de ani. Poporul era

greu asuprit și mâncau numai resturi dar, deși venirea lui Moise a adus o mare schimbare și o mare izbăvire, ei au continuat să fie nemulțumiți. Gândiți-vă la aceasta.

Când a pășit Isus în scenă, s-a întâmplat același lucru. El a început să hrănească mulțimile, să facă vindecări, și le-a adus eliberarea de sub robia duhovnicească a Satanei, dar cu toate acestea, oamenii s-au poticnit în El și se întrebau Cine este Acesta? Este interesant.

Să mergem mai departe.

Ø - Atât Moise, cât și Isus, au fost pe punctul să fie omorâți cu pietre.

În Exod 17.4 scrie:

„Moise a strigat către Domnul și a zis: „Ce să fac cu poporul acesta? Încă puțin, și au să măucidă cu pietre.”

Iar în Ioan 8.59 citim:

„La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns și a ieșit din Templu, trecând prin mijlocul lor. Și așa a plecat din Templu.”

Puteți vedea paralela? Evreii au vrut să-l omoare cu pietre atât pe Moise, cât și pe Mesia Isus.

Nu este interesant faptul că putem cerceta Scripturile și să găsim cum s-a împlinit prorocia referitoare la acest Profet din Deuteronom 18: În ce Nume a venit El sau ce lucruri a făcut El? Iar ceea ce trebuie să înțelegem acum este că acesta este Etalonul prin care putem urmări viața acestui profet. Tot ce trebuie să facem este să urmărim viața lui Moise și a lui Isus, să facem un studiu punându-le una lângă cealaltă, pentru a vedea dacă se suprapun, iar dacă viața lui Moise și viața lui Mesia au decurs la fel, înseamnă că El este Profet făgăduit și așteptat. Noi am vorbit aici despre câteva principii după care Îl putem recunoaște, dar am făcut-o într-un sens duhovnicesc.

Ø - Atât Moise, cât și Isus au luat doisprezece oameni.

- În Deuteronom 1.23 scrie: *„Părerea aceasta mi s-a părut bună și am luat doisprezece oameni dintre voi, câte un om de fiecare seminție.”*

- În Marcu 3.13-14 scrie: „În urmă, Isus S-a suit pe munte, a chemat la El pe cine a vrut și ei au venit la El.

A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine și să-i trimită să propovăduiască.”

Așadar, Moise a luat cu sine doisprezece oameni și tot doisprezece oameni a ales și Isus.

Numărul „doisprezece” este simbolul cârmuirii desăvârșite și are la bază simbolul celor doisprezece seminții ale lui Israel. Isus a venit pentru a restaura semințiile lui Israel și a luat doisprezece oameni, și doisprezece au fost prezenți și la Cina de Paști. Este interesant, nu-i așa?

Întotdeauna când vorbesc despre aceste lucruri, mă simt foarte bine, deoarece doresc să fiți asigurați că Isus este adevăratul nostru Mesia.

Ø - Atât Moise cât și Isus și-au ales șaptezeci de oameni.

În Numeri 11.16 scrie: „Domnul a zis lui Moise: „Adună la Mine șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, din cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la cortul întâlnirii și să se înfățișeze acolo împreună cu tine.”

În Luca 10.1 scrie despre Isus: „După aceea, Domnul a mai rânduit alți șaptezeci de ucenici și i-a trimis doi câte doi înaintea Lui, în toate cetățile și în toate locurile pe unde avea să treacă El.”

Așadar, aici putem vedea o altă paralelă: Moise a luat șaptezeci de oameni, un simbol al națiunilor, iar Isus Și-a ales șaptezeci de ucenici.

Ø - Atât Moise cât și Isus sunt Izbăvitorii Israelului.

- În Exod 3.10 scrie: „Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.”

- În Romani 11.26 scrie: „Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov.”

Iacov este Israel. Astfel, așa cum a fost trimis Moise pentru a fi izbăvitorul Israelului, la fel se întâmplă și cu Isus conform mărturiei lui Pavel din Romani.

În timp ce parcurgeam aceste lucruri, am început să-mi reevaluez viața și predarea față de Creator și am ajuns la o concluzie: Noi suntem generația care am văzut și vom vedea în continuare lucrurile mari care se vor întâmpla.

Când vom ajunge în Împărăție, Avraam, Isaac și Iacov vor veni la noi și ne vor întreba: „Ați fost acolo când a venit Mesia?” Acolo vor fi și Ieremia, Isaia și toți profeții, inclusiv Moise, și ei ne vor întreba: „Cum a fost al doilea Exod?” Trăim niște timpuri minunate și suntem în pragul întâmpinării lui Mesia, cu bucurie. De aceea, este necesar să cunoaștem anumite principii biblice ca să-L putem identifica pe Mesia și să nu fim înșelați de Antihrist.

Vreau să vă dau un exemplu ca să înțelegeți ce vreau să spun: Dacă El va aduce pace în Israel, nu este adevăratul Mesia deoarece atunci când a mers Moise în Egipt ca să-i elibereze pe israeliți, a fost haos, judecată și moarte, iar când Se va întoarce Mesia, se va întâmpla la fel. El va aduce pacea numai atunci când Își va stabili Împărăția. Dar înainte de pace, va veni războiul, necazul și pustiirea.

Despre aceasta am vorbit până acum și vom vorbi și în continuare; despre paralele dintre viața lui Moise ca profet și profetul din Deuteronom 18.18. De ce a fost nevoie să fie trimis un profet? Pentru că Israelul nu a vrut să audă direct cuvintele lui Iahveh. Astfel, El a trimis un Profet ca Moise, un Om care să le vorbească Cuvântul într-un fel în care puteau să-L asculte ei. Nu așa cum s-a întâmplat pe Muntele Sinai când Cuvintele Sale erau ca tunetul, ci în felul în care vorbește un om cu un alt om, iar Isus a fost Omul acela; El era Mesia cel așteptat.

Să mergem mai departe.

Ø - Inima lui Faraon s-a împietrit așa cum va fi împietrită și inima oamenilor în aceste zile din urmă.

- În Exod 7.13 scrie: „*Inima lui Faraon s-a împietrit și n-a ascultat de Moise și de Aaron, după cum spusese Domnul.*”

- Acum haideți să mergem în Apocalipsa 16.9-11:

„Și oamenii au fost dogoriți de o arșiță mare și au hulit Numele Dumnezeului care are stăpânire peste aceste urgii și nu s-au pocăit ca să-L dea slavă.

Al cincilea a vărsat potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei. Și împărăția fiarei a fost acoperită de întuneric. Oamenii își mușcau limbile de durere.

Și au hulit pe Dumnezeu cerului din pricina durerilor lor și din pricina rănilor lor rele și nu s-au pocăit de faptele lor.”

Vedeți, oamenii din zilele din urmă vor proceda exact ca Faraon. Așa cum am citit, Faraon a văzut toate acele lucruri dar nu s-a pocăit, ci și-a împietrit inima, iar oamenii din aceste zile vor face la fel.

Ø - Israel nu a avut credință, încredere în Dumnezeu.

- În Exod 32.1 scrie: *„Poporul, văzând că Moise zăbovește să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: „Haide, fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră, căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut!”*

Este interesant că același lucru se întâmplă și în zilele din urmă.

- Astfel, în 2Petru 3.3-4 citim:

„Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor

și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!”

Același lucru se întâmplă acum. Oamenii încep să se îndoiască cu privire la venirea lui Isus, pentru că El întârzie. Dar să vă spun ceva: În vremea lui Moise, El a întârziat din cauză că oamenii nu au calculat bine timpul întoarcerii Sale. De fapt, El a întârziat numai în mintea oamenilor. IaHVeH stăpâna totul și Moise a știut exact când să se reîntoarcă.

Ceea ce am putut vedea eu astăzi este că în creștinism se vorbește despre Răpire, iar creștinii spun că Isus poate veni oricând. Dar ce se va întâmpla dacă venirea Sa va întârzia? Oamenii se vor întoarce și vor slăvi un alt dumnezeu, se vor închina Antihristului, așa cum au făcut evreii când s-au închinat vițelului de aur. Este aceeași paralelă.

Ei fac calcule, dar vor calcula greșit, așa cum au calculat și evreii greșit timpul întoarcerii lui Moise de pe munte. Înțelegeți? Același lucru se va întâmpla și în zilele din urmă. Atunci se vor ridica mulți batjocoritori care vor vorbi împotriva lui Mesia, fiindcă vor crede că Mesia a eșuat să vină.

Dar El nu va întârzia nici o clipă, ci calculele oamenilor vor fi greșite.

Țineți minte că ceea ce s-a întâmplat atunci în pustie, se va întâmpla din nou astăzi. Ce înseamnă aceasta? Că noi trebuie să fim foarte atenți și să învățăm din greșelile părinților noștri, ca să nu le repetăm. Amin.

Ø - Moise era robul Domnului și la fel a fost Isus.

- În Psalmul 105.26 scrie: „*A trimis pe robul Său Moise și pe Aaron, pe care-l alesese.*”

- Iar în Matei 12.18 citim: „*Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti neamurilor judecata.*”

Ø - Moise a fost un profet, iar Isus a fost Profetul.

Nu voi reciti versetele din Deuteronom 18.18-20, dar aș vrea să citim ceea ce scrie în Ioan 6.14, unde apostolul Ioan ne aduce o mărturie puternică:

„Oamenii aceia, când au văzut minunea pe care o făcuse Isus, ziceau: „Cu adevărat, acesta este prorocul cel așteptat în lume.”

Vedeți? Ei au recunoscut să Isus era Profetul așteptat, bazându-se pe o minune.

Prin puterea lui IahveH, Moise le-a dat pâine și apă, a despărțit marea, s-a întâlnit cu IahveH; la rândul Său, Isus a venit din ceruri, a hrănit mulțimile, le-a dat apă, iar când au văzut toate acestea, oamenii au spus că El era Profetul așteptat.

Ceea ce putem învăța de aici, este că noi nu putem numi pe oricine profet, bazându-ne doar pe faptul că face o minune. Nu. Dimpotrivă, Biblia spune că dacă se ridică cineva cu semne și minuni, iar apoi zice: „Să mergem să ne închinăm altor dumnezei!”, să nu-l urmați!

Țineți minte că Dumnezeu a spus că atunci când Se va ridica un profet trimis de El, îl va legitima El însuși. Și atunci vă întreb: V-a spus Isus să țineți Crăciunul? Nicidecum! V-a poruncit să țineți Paștele? Nu! Dar ce a spus El? „Urmați Cuvântul, pentru că Cuvintele pe care vi le spun Eu, Mi-au fost date de Tatăl Meu”. Așadar, Isus a venit pentru a întări Cuvântul lui Dumnezeu.

Ø - Moise a fost păstor, dar Isus a fost adevăratul Păstor.

- În Exod 3.1 scrie: „*Moise păștea turma socrului său, Ietro, preotul Madianului. Odată, a mânat turma până dincolo de pustie și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.*”

Moise a crescut în casa lui Faraon, dar laHVeH l-a luat de acolo și l-a făcut păstor. De ce? Ca să-l pregătească pentru lucrarea pe care urma s-o facă, și ca să-L preumbrească pe Mesia, care avea să vină să răscumpere Israelul și să fie Păstorul turmei. Exact aceasta a făcut Moise: timp de patruzeci de ani a învățat cum să aibă grijă de oi, dar aceasta l-a pregătit de fapt ca să știe cum să-i conducă pe oameni.

În Ioan 10.11 scrie: „*Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi.*” Iar în versetul 14 citim: „*Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine.*”

Aici aș vrea să vă citez ceva ce am găsit într-un comentariu rabinic în legătură cu venirea lui Mesia:

„Noi Îl regăsim pe Mesia și în Ieremia 23.4 unde scrie: „*Voi pune peste ele păstori care le vor paște; nu le va mai fi teamă, nici groază și nu va mai lipsi niciuna din ele*”, zice Domnul.”

Cu alte cuvinte, chiar și rabinii au înțeles Cine va fi Păstorul; ei au înțeles că este vorba despre Mesia.

Cu alte cuvinte, viața lui Moise Îl preumbrește pe Mesia. Cine sunt păstorii despre care vorbește Ieremia în acest verset? Oamenii care sunt după inima lui Dumnezeu, dar Mesia va fi marele Păstor.

Dar și cartea lui Ezechiel vorbește despre bunul Păstor. Când Isus a rostit cuvintele din Ioan 10, El făcea de fapt referire la cele scrise în Ezechiel 34.11-12:

„*Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată, mă voi îngriji Eu Însumi de oile Mele și le voi cerceta!*”

Cum își cercetează un păstor turma când este în mijlocul oilor sale împrăștiate, așa Îmi voi cerceta Eu oile și le voi strânge din toate locurile pe unde au fost risipite în

ziua plină de nori și negură.”

Acest verset, versetul 12 nu s-a împlinit încă, ci se referă la zilele din urmă.

Să citim mai departe:

„Le voi scoate dintre popoare, le voi strânge din felurite țări și le voi aduce înapoi în țara lor; le voi paște pe munții lui Israel, de-a lungul râurilor și în toate locurile locuite ale țării.

Le voi paște pe o pășune bună și stâna lor va fi pe munții cei înalți ai lui Israel; acolo se vor odihni într-un staul plăcut și vor avea pășuni grase pe munții lui Israel.

Eu însumi îmi voi paște oile, Eu le voi duce la odihnă, zice Domnul, Dumnezeu.

Voi căuta pe cea pierdută, voi aduce înapoi pe cea rătăcită, voi lega pe cea rănită și voi întări pe cea slabă. Dar voi păzi pe cele grase și pline de vlagă: vreau să le pasc cum se cade.” (v. 13-16).

Vedeți? Aici turma este Israelul, iar Păstorul este Răscumpărătorul, Mesia.

Ø - Mesia va fi înălțat mai presus decât Moise.

Acest lucru ne este spus în cartea Evreilor, dar aș vrea să vă citesc mai întâi ceea ce spun câteva comentarii referitoare la Tora:

„Mesia va fi numit „un Munte mare” pentru că El va fi mai mare decât părinții Israelului, așa cum scrie în Isaia 52.13: „Iată, Robul Meu va propăși; Se va sui, Se va ridica, Se va înălța foarte sus.”

El va fi mai înălțat decât Avraam, care a spus: *„Ridic mâna spre Domnul, Dumnezeul Cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului...”* (Geneza 14.22). El va fi mai mare decât Moise și decât îngerii vestitori.”

Acest comentariu corespunde exact cu ceea ce spune Pavel în Evrei, cuvinte pe care le-a scris cu două mii de ani în urmă. Să citim deci din Evrei 3.1-6:

„De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus,

care a fost credincios Celui ce L-a rânduit, cum și Moise a fost „credincios în toată

casa lui Dumnezeu”.

Căci El a fost găsit vrednic să aibă o slavă cu atât mai mare decât a lui Moise, cu cât cel ce a zidit o casă are mai multă cinste decât casa însăși.

Orice casă este zidită de cineva, dar Cel ce a zidit toate lucrurile este Dumnezeu.

Cât despre Moise, el a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu”, ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile care aveau să fie vestite mai târziu.

Dar Hristos este credincios ca Fiu, peste casa lui Dumnezeu. Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm.”

Vedeți? Rabinii știu că Mesia va fi mai mare decât părinții lor, Avraam, Isaac și Iacov și mai mare decât Moise, aceasta fiind exact mărturia pe care ne-o oferă cartea Evreilor cu privire la Isus. Cu alte cuvinte, Pavel încearcă să arate cât se poate de clar că Isus este Profetul despre care vorbea Moise și că El este Marele nostru Preot.

Ø - Moise a fost mijlocitor pentru Israel, iar Isus este Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni.

- În Exod 33.8-10 scrie:

„Când se ducea Moise la cort, tot poporul se scula în picioare; fiecare stătea la ușa cortului său și urmărea cu ochii pe Moise, până intra el în cort.

Și când intra Moise în cort, stâlpul de nor se cobora și se oprea la ușa cortului, și Domnul vorbea cu Moise.

Tot poporul vedea stâlpul de nor oprindu-se la ușa cortului; tot poporul se scula și se arunca cu fața la pământ la ușa cortului lui.”

Moise îndeplinea rolul de mijlocitor. Astfel, de fiecare dată când intra în Cort, poporul se ridica în picioare și aștepta să se coboare Stâlpul de Nor, iar când Norul cobora, tot poporul se arunca cu fața la pământ.

Vedeți, Moise mijlocea pentru popor.

- Dar ce ne spune 1Timotei 2.5?

„Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: **Omul Isus Hristos.**”

Vedeți? Avem aceeași paralelă.

Ø - Moise a făcut mijlocire pentru Israel; Isus face mijlocire pentru noi toți.

- În Exod 32.31-33 scrie:

„Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Ah, poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur.

Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci șterge-mă din cartea Ta pe care ai scris-o!”

Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a păcătuț împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea.”

- Acum vom merge în Romani 8.33-34, unde vom regăsi ceva interesant:

„Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!

Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!”

Moise a mijlocit pentru poporul Israel, dar Isus face mijlocire pentru noi toți.

Atunci când Moise a spus: „...șterge-mă din cartea Ta pe care ai scris-o!”, El îi spunea de fapt lui Dumnezeu că era gata să moară pentru poporul Său, că era gata să moară în locul lor, chiar dacă aceasta presupunea ca el să-și piardă răscumpărarea și Viața veșnică cu Mesia, în Împărăție.

Dragostea lui Moise era atât de mare pentru poporul său, încât a fost dispus să-l ceară Creatorului să-l omoare pe el, în locul poporului; el cerea ca poporul să trăiască cu prețul propriei sale vieți. Aceasta este dragostea pe care o avea Moise pentru poporul său.

Nu aceasta a făcut Isus? El a făcut același lucru; ba a făcut chiar mai mult decât atât. El a fost gata să părăsească cerurile, să vină jos într-un trup asemenea nouă, să ia asupra Sa păcatul nostru și să ne pună din nou în legământ cu Dumnezeu. El a făcut toate acestea din dragoste pentru noi, dovedind că este bunul Păstor care-

Și căuta turma. El a fost gata să-Și dea viața pentru noi, și Și-a dat-o, pentru ca noi să putem fi reasezați ca Mireasa Sa. Aceasta este dragostea desăvârșită.

Totul a fost arătat, subliniat și rânduit mai dinainte, în Tora și în profeți.

Ø - Moise a fost un om blând și smerit, la fel ca Isus.

- Astfel, în Numeri 12.3 scrie: „*Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului.*”

- Același lucru ni se spune despre Isus în Matei 11.29:

„*Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.*”

Ø - Atât Moise, cât și Isus, au fost martori credincioși.

- În Evrei 3.5 citim următoarele despre Moise: „*Cât despre Moise, el a fost „credincios în toată casa lui Dumnezeu”, ca slugă, ca să mărturisească despre lucrurile care aveau să fie vestite mai târziu.*”

- Iar în Apocalipsa 3.14, citim următoarele despre Isus: „*Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu...”*”

Ø - Moise a dat apă poporului aflat în pustie, iar Isus este Apa vie.

- Numeri 20.11: „*Apoi Moise a ridicat mâna și a lovit stânca de două ori cu toiagul. Și a ieșit apă din belșug, așa încât a băut și adunarea și au băut și vitele.*”

- Ioan 4.14: „*...oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu în veac nu-i va fi sete, ba încă apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.*”

În 1Corinteni 10.4 scrie: „*...toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei, și stânca era Hristos.*”

Ø - Moise a fost un împărat, iar Isus este Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

- Pentru a vedea aceasta, mergem în Deuteronom 33.4-5:

„Moise ne-a dat legea, Moștenirea adunării lui Iacov.”

El era împărat în Israel când se adunau căpeteniile poporului și semințiile lui Israel.”

- În 1Timotei 6.14-15 scrie:

„...să păzești porunca, fără prihană și fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos,

care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor.”

Ø - Moise era judecător în Israel, iar Isus este Judecătorul cel drept.

- În Exod 18.13 scrie: *„A doua zi, Moise s-a așezat să judece poporul, și poporul a stat înaintea lui de dimineața până seara.”*

Moise a făcut o judecată dreaptă, iar semnul Profetului adevărat, care va fi ca Moise, este că și El va face o judecată dreaptă.

- Astfel, în Ioan 8.3-11, vedem că înaintea lui Isus a fost adusă o femeie preacurvă:

„...cărturarii și fariseii l-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului

și au zis lui Isus: „Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia.

Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu dar ce zici?”

...Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus și le-a zis: „Cine dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea.”

...Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simțit muștrați de cugetul lor și au ieșit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni până la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.

Atunci, S-a ridicat în sus; și, când n-a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, Isus i-a zis: „Femeie, unde sunt pârașii tăi? Nimeni nu te-a osândit?”

„Nimeni, Doamne”, l-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: „Nici Eu nu te osândesc. Du-te și

să nu mai păcătuiești.”

Din cele citite aici, vedem că ei au adus-o numai pe femeia prinsă în preacurvie, dar nu l-au adus și pe cel cu care a săvârșit preacurvia.

Potrivit celor scrise în Deuteronom, ei ar fi trebuit să aducă și bărbatul și femeia care au fost prinși săvârșind preacurvia, împreună cu doi martori, iar cei doi martori care i-au prins asupra faptei trebuiau să-i omoare cu pietre.

Isus nu i-a văzut nici pe martori și nici pe bărbatul cu care a preacurvit femeia, așa că a făcut o judecată dreaptă. El știa că femeia era vinovată de preacurvie, dar dacă nu l-au fost aduse dovezile corespunzătoare și nici martorii care au prins-o, Isus a eliberat-o. Vedeți? Felul în care a judecat El cazul ei este uluitor.

Prin tot ceea ce v-am spus, vreau să vă îndemn să nu credeți tot ce vi se spune, ci să verificați totul!

Vă rog să cercetați toate textele aduse, ca să vă convingeți singuri că Isus este adevăratul Mesia, fiindcă noi trebuie să avem o dovadă care merge liniar în toată Scriptura. Având această siguranță, când se va dezlănțui haosul, noi știm că Răscumpărătorul nostru trăiește și că El Se întoarce ca să ne răscumpere pe tine și pe mine.

Nădăjduiesc că tema pe care tocmai am parcurs-o împreună vă va fi de folos. Domnul să vă binecuvânteze. Pace vouă!